

داستان مریدان علامه حلی

درباره «رویای نیمه شب» سریال اقتباسی جدیدی که توجه بسیاری از مخاطبان را جلب کرد

قرار است از پلترم فیلمنت منتشر شود، اما در ادامه این تصمیم منتفی شد و سریال برای پخش از تلویزیون در نظر گرفته شد. تغییر مسیر پخش، وقفه‌ای طولانی در سرنوشت سریال ایجاد کرد؛ وقفه‌ای که حتی باعث شد حسن آخوندپور کارگردان اثر، در این فاصله سریال دیگری را انیز مقابل دوربین بر دوآن پروژه حالا در آستانه پخش باشد! بخشی از این وقفه نیز به حواشی مربوط به قرارداد بازیگران مربوط بود؛ چراکه برخی بازیگران قرارداد خود را با تصور پخش سریال در نمایش خانگی امضا کرده بودند و قراردادشان برای پخش تلویزیونی تعریف نشده بود. به هر حال، این مسیر طولانی سرانجام سریالی را به تلویزیون رساند که حالا می‌توان آن را در میان معدود تهر به‌های اخیر سیما در اقتباس از ادبیات داستانی و تولید یک اثر تاریخی با محوریت قصه‌ای عاشقانه ارزیابی کرد.

نقش «تِلما» برآید و شخصیت خود را باورپذیر ارائه کند. با این حال، کارگردانی در برخی بخش‌ها از ظرفیت فیلم نامه‌عقب‌تر می‌ماند. اجرای سریال را نمی‌توان ضعیف دانست، اما به نظر می‌رسد حسن آخوندپور می‌توانست از امکانات متن استفاده بیشتری کند و در میز انسن، ریتم و روایت تصویری، چیزهای بیشتری به فیلم نامه اضافه کند. این موضوع به خصوص از آن جهت اهمیت دارد که سازندگان در زمینه طراحی صحنه و لباس، فضاسازی، رنگ و نور و طراحی تو تولید عملکرد مناسبی داشته‌اند و جزئیات بصری اثر نشان می‌دهد برای ساخت فیزیا تاریخی آن، دقت و وسواس قابل قبولی خرج شده است.

مسیر پر پیچ و خم تا آتن
«روای نیمه شب» البته مسیر عجیبی تا رسیدن به آتن تلویزیون طی کرد. این سریال در ابتدا برای نمایش خانگی تولید شد و گفته می‌شد

مصطفی قاسمیان - شبکه ۳ سیما این شب‌ها میزبان یک سریال تاریخی است که برخلاف بسیاری از آثار مشابه، قصه‌اش را از یک منبع ادبی شناخته شده گرفته. «روای نیمه‌شب» به کارگردانی حسن آخوندپور که از زمان پرروشی به همین نام نوشته مظفر سالاری اقتباس شده، داستانی خیالی را در بستر تاریخ روایت می‌کند و ماجرای عشق «فتاح» و «تلمعا» از دل یکی از مقاطع تاریخ ایران و جهان اسلام در شهر «حله» دنبال می‌کند.

امتیاز مهم اقتباس

دیگر حالاروشن شده که اقتباس از آثار ادبی موفق، اتفاقی مثبت و یک شانس قابل توجه برای تولید سریال است. اثری که پیشتر نتوانسته در قالب رمان مخاطب عمومی را با خود همراه کند، در مدیوم جدید نیز از پشوتوانه‌ای مهم برخوردار است. مهم‌ترین نقطه قوت «روایی نیمه‌شب» را هم که از همین امتیاز بهره می‌برد، می‌توان در قصه‌ای جست‌وجو کرد که از ابتدا ظرفیت جذب مخاطب را داشته. در عین حال فیلم‌نامه این سریال نیز در مجموع کیفیت قابل قبولی دارد. فیلم‌نامهنویس تلاش کرده موضوع خود را به عنوان یکی از محورهای اصلی خود دنبال کند، بدون آن که بیش از اندازه به دام شعارزدگی بیفتد و البته قصه اصلی و گره عاطفی میان «فتاح» و «تلمار» را فراموش نکرده است.

کارگردانی عقب‌تر از فیلم نامه
از جمله دیگر نقاط قوت «روای نیمه‌شب» را می‌توان بازی بازیگران آن دانست؛ خصوصاً نادر سلیمانی و محسن قصابیان که هر دو در سال‌های اخیر توانایی‌های خود را در نقش‌هایی متفاوت نشان داده‌اند، در این سریال نیز حضور موفق دارند. غافلگی اصلی اما، آیدا ماهیانی است که با وجود تجربه کمتر در بازیگری، توانسته با خوبی از عهده

از آقای خاص تا مرد معمولی

چطور علی مصفا در انتخاب نقش‌های خود تغییر رویکرد داد؟

ست که بخش مهمی از اعتبار خود را از باب نقش‌ها به دست آورده و به عنوان کلاسیک شناخته می‌شود که با وسواس برای خودش دست و پا کند. مصفا برای ت و همین کم‌کاری، به مرور بخشی از ل‌های اخیر تغییر کرده است.

اما بسیاری از همین آثار، قطعات مهمی از پازل سینمای ایران را تشکیل دادند. «پری» و «لیلا» از آثار ماندگار بارش مهر جوئی، «برج مینو» ساخته ابراهیم حاتمی کیا و «پارتی» به کارگردانی سامان مقدم، بخشی از کارنامه‌ای اند که نشان می‌دهد مصفا چگونه با تعداد محدودی انتخاب در دست، نامش را در میان بازیگران مهم سینمای ایران تثبیت کرد. او در تلویزیون هم تقریباً همین رویه را در پیش گرفت و طی این مدت، تنها در دو سریال بازی کرد که یکی از آن‌ها «کیف انگلیسی» بود؛ سریالی تکرارنشده‌ای که حضور مصفا در آن، بیش از پیش به تثبیت جایگاه او بسط محبوبیتش کمک کرد. این ۲۰ سال را می‌توان دوران طلایی گزیده کاری او دانست که در آن، کمیت به نفع کیفیت کنار گذاشته شد.

بازیگر مولف
نیمه اول دهه
۹۰، اما، فصل
دیگری در کارنامه
مصفا بود؛ زمانی
که اوپارا از حدیک

محمد عنبرسوز
info@khorasannews.com

علی مصفا از آن بازیگران
سختگیری و وسواس در

و گزیده کاری، توانست جایگاه ممتازی در هر نقشی مقابل دوربین نهالها در هر حرفه ای او شد، اما این روند طی

تحول رویکرد
از اوایل دهه ۷۰ که علی مصفا به قاب تصویر راه یافت و برای مخاطبان شناخته شد، برای حدود دو دهه چهره‌های کنجکاو بر انگیز بود و حضورش در یک فیلم سینمایی یا سریال تلویزیونی، یک اتفاق قابل توجه محسوب می‌شد که کنجکاو مخاطب را برمی‌انگیخت. او در این مقطع برای کارنامه‌اش ارزش‌های قائل بود و به کمتر پیشنهادی پاسخ مثبت می‌داد، اما از حدود یک دهه قبل، دست‌فرمان عوض کرد. علی مصفا که مشاهده‌اششم در تیتراژ یک فیلم، مخاطب را انسبت به ارزش‌های هنری آن تقریباً مطمئن می‌کرد، به تدریج به هنرپیشه‌ای آبرومند و

استاندارد برای ایفای نقش‌های مکمل در آثار متوسط تبدیل شد و برنرد خود را به وضوح دچار خدشه دید.

دو دهه مراقبت
مصفا کار خود را در
سینما با سخت‌گیری
تمام عیار آغاز کرد
و ادامه داد. در
دهه‌های ۷۰ و ۸۰،
تعداد بازی‌هایش
در سینما به
۱۵ فیلم نرسید،

[illegible][illegible]

خراسانت سامانه ثبت آگهی آنلاین

KHORASANET.IR

همان خراسان، همان اطمینان

